

Different size differences

Hello again! In this article I will be discussing the interactions I have had with Finnish people (how they react to my English) as well as some more cultural differences. First of all, I try to not speak English in public because Finnish people stare at me when I speak English and become scared of me, ahahaha! (I even try to not speak loudly so the other students won't recognize me.) I don't understand why Finnish people are so scared to speak English – everyone's English in Finland is amazing! Many of my friends are always telling me that their English is "terrible" and "so bad". STOP! YOUR ENGLISH IS GREAT. I don't judge anyone's English because I am just grateful that you are speaking to me in ENGLISH. I would be so scared to speak Finnish.

Finnish people are very nice and helpful to me when they find out that I'm Canadian. I went to Estonia the other weekend and a lot of people were rude to me once I started speaking English, so I prefer the Finns much more. I have not experienced really any racism since being in Finland and I am very happy about that, and I hope that it will stay that way. Even though Finns are quiet they are very kind and funny.

To change the topic, I always wanted to discuss the cultural differences between Finland and Canada involving human personalities. In Canada we have many different cultures, since people from all over the world have immigrated to Canada. For instance I am half Norwegian and half English (my great grandparents moved to Canada). This is often the same for many people. Most of my friends' grandparents or great grandparents moved to Canada from Europe. I also have many friends who moved over from Asia when they were a child. I am grateful that I am Canadian because I have been introduced to

so many different cultures and religions growing up. In Finland many people look similar: blue eyes, and light hair, where in Canada everyone looks very different because of the hundreds of different cultures. I am actually not used to seeing so many blondes in school, ahahahah! Sometimes I can't find my friends because of how similar some people look.

Originally written by Elisabeth Johnson

Erikokoisia eroavaisuuksia

Hei taas! Tällä kertaa kerron viestimisestä suomalaisten kanssa (miten suomalaiset suhtautuvat englannin kieleeni) ja myös muutamista muista kulttuurieroista. Ihan ensiksi täytyy sanoa, että yritän olla puhumatta englantia julkisilla paikoilla, sillä suomalaiset tuijottavat minua, kun puhun englantia, ja alkavat pelätä minua, ahahaha! (Yritän myöskin olla puhumatta kovalla äänellä jotteivat muut opiskelijat ihmettelisi minua.) En ymmärrä miksi suomalaiset ihmiset ovat niin pelokkaita puhumaan englantia – kaikkien englannin osaaminen Suomessa on hämmästyttävää! Monet ystäväni selittävät koko ajan, miten heidän englantinsa on "hirveää" ja "niin kehnoa". LOPETTAKAA! TEIDÄN ENGLANTINNE ON UPEAA. En tuomitse kenenkään englannin kielen taitoa, sillä olen vain kiitollinen siitä, että ylipäätään puhutte minulle ENGLANTIA. Pelkäisin niin paljon keskustella suomeksi.

Suomalaiset ihmiset ovat minulle todella kivoja ja avuliaita havaittuaan että olen kanadalainen. Kävin eräänä viikonloppuna Virossa ja monet ihmiset olivat tyyneitä minulle, kun aloin puhua englantia, joten pidän suomalaisista paljon enemmän. En ole kokenut oikeastaan mitään rasismia Suomessa ollessani, ja olenkin tosi onnellinen siitä, ja toivon, että niin on myös jatkossa. Vaikka suomalaiset ovat hiljaisia, ovat he todella kilttejä ja hauskoja.

Asiasta toiseen, olen aina halunnut pohtia kulttuurieroja Suomen ja Kanadan välillä ihmisluonteiden osilta. Kanadassa

meillä on paljon erilaisia kulttuureja, sillä Kanadaan on muuttanut ihmisiä eri puolilta maailmaa. Esimerkiksi minä olen puoliksi norjalainen ja puoliksi englantilainen (isovanhempieni vanhemmat muuttivat Kanadaan). Samoin on monilla muillakin ihmisillä. Monet ystäväni isovanhemmista, tai heidän vanhempiansa isovanhemmista, ovat muuttaneet Kanadaan Euroopasta. Minulla on myös monia ystäviä, jotka ovat muuttaneet Aasiasta saakka lapsina. Olen kiitollinen siitä, että olen kanadalainen, sillä siten olen tutustunut niin moniin kulttuureihin ja uskontoihin koko ikäni aikana. Suomessa monet ihmiset näyttävät toisiltaan: siniset silmät ja vaaleat hiukset, kun taas Kanadassa kaikki ovat erinäköisiä sadoista eri kulttuureista johtuen. En oikeastaan ole tottunut näkemään näin monia vaaleahiuksisia koulussa, ahahahah! Välillä en löydäkään ystäviäni, koska ihmiset näyttävät niin samanlaisilta.

Suurpiirteinen suomennos: Henry Hedborg.

Vuosi opiskelijakunnassa puheenjohtajan silmin

Järvenpään lukion opiskelijakunnassa on eletty viimeisen vuoden aikana vaiherikkaita aikoja. On ollut monenlaisia keikkoja, niin ministerien vierailuista aina massiivisiin uudistuksiin hallituksen sisällä. Nyt vallan vaihtuessa sopiikin tavata koko vuoden opiskelijakunnan johdossa toiminutta Sara Niemelää.

Kovista kiireistä huolimatta hallituksen puheenjohtaja ehtii pysähtyä miettimään viimeisen vuoden käännteitä. Sara Niemelä aloittaa kertomalla ensivaikutelmista ja ajatuksista

opiskelijakuntatoiminnasta ennen puheenjohtajaksi päätymistään. Sara kertoi yllättyneensä aluksi kovasti siitä, että kaikki lukion opiskelijat kuuluvat opiskelijakuntaan. Tämä pieni, mutta merkittävä asia on todellakin monille opiskelijoille täysi yllätys; Suomen lukiolain mukaan kaikki lukiolaiset kuuluvat opiskelijakuntaan.

– Yllätyin, kun tulin lukioon, että jokainen opiskelija kuuluu opiskelijakuntaan. Opiskelijakunnan hallitus taas tuntui tiiviiltä kaveriporukalta ja olihan se sitä. Vasta päästyäni itse hallitukseen ymmärsin miksi se tuntui siltä. Hallitukseen valitaan usein noin 10 toisilleen tuntematonta tai ei niin tuntematonta ihmistä, Sara kertoo kokemuksistaan. Hän mainitsee myös hallituksen muodostuneen ajan mittaan läheiseksi kaveriporukaksi lukiossa. Yhteistyö on ollut hallituksessa suuri yhdistävä voima, vaikkakin juuri opiskelijakunnan puheenjohtajuuden tuoma työmäärä ja sen priorisointitarve kuulemma ovat yllättäneet.

[pullquote-left]

Jokainen opiskelija kuuluu opiskelijakuntaan.

[/pullquote-left]

– Luulin myös, että opiskelijakunnan hallitus ja näin ollen opiskelijakunnan toiminta on vähäistä, eikä siellä paljoa töitä tarvitse tehdä. Yllätyin, sillä hallituksella olisi koko ajan jotain tehtävää tai kehitettävää, jos vain aktiivien varat ja aika riittäisivät koko ajan toimimiseen, Sara vastaa kysymykseen opiskelijakuntatyön tuomasta työmäärästä. Tunteja on mennyt useita, mutta myös tulosta on tullut.

Mitä vuodesta jäi mieleen?

-Koen OPK:n merkittävimpinä saavutuksina muun muassa toimintapäivän, johon saimme tänä vuonna varoja Lasten ja nuorten ääni –hankkeesta. Myös keväällä järjestetty [eurovaalipaneeli](#), sekä syksyllä [ulkoministeri Erkki Tuomiojan vierailu](#) lukiossamme olivat merkittäviä tapahtumia. Olemme tällä kaudella korjanneet edellisen hallituksen jättämää

"mainetta" opiskelijakunnasta. Nostimme, ja nostamme, imagoa. Järjestämällä pieniä tapahtumia, mm. pääsiäismuna -jahtia tai kurpitsajahtia, OPK:sta syntyy opiskelijoille rento ja yhteinen tunnelma.

Viime syksynä opiskelijakunnan sisällä kuitenkin kuohui. Syksyn järjestäytymiskokousten yhteydessä tuli esille varmasti koko nykyistä hallitusta hämmentänyt tapaus: kokoukseen oli kokoontunut suuri määrä opiskelijoita, jotka olivat tyytymättömiä opiskelijakunnan hallituksen toimintaan. Muutaman pitkän ja vaiherikkaan kokouksen jälkeen uusi yhteisymmärrys toiminnasta kuitenkin löytyi. Hallitukseen otettiin tämän jälkeen uusia jäseniä ja sen toiminta muuttui jonkin verran. Kaiketi muutos ei kuitenkaan ollut aivan helpoimmasta päästä, mutta lopputulos on puheenjohtajan mielestä kuitenkin hyvä.

[pullquote-right]

Jostain vanhasta täytyy loppua, jotta jotain uutta voi alkaa.

[/pullquote-right]

– Viime syksy sisältää muutaman viikon elämästäni, joita en välttämättä haluaisi muistaa. Kaikesta oppii, onhan se totta. Siltikin minusta tuntuu, että monen monet opiskelijat eivät edes tiede, että opiskelijakunnassa pohdittiin vallankaappausta. Monen muun tavoin pidän viimesyksyistä ylilyöntinä ja aivan tarpeettomana. Toki hallitus sai lisäbuustia tekemiseen, eli siinä määrin se oli hyödyllinen, mutta se tapa, jolla viimesyksyinen tapahtui, oli mielestäni asiaton. Tätä vuotta ja kaikkea, mitä se on opettanut, en kuitenkaan vaihtaisi mihinkään, eikä samaa voi mistään kirjasta oppia. Koen onnistuneeni. Kuten sanonta sanoo, jostain vanhasta täytyy loppua, jotta jotain uutta voi alkaa.

[pullquote-right]

Jokaisella on oikeus vaikuttaa, ei vain muutamalla hassulla hallituslaisella.

[/pullquote-right]

Nyt tammikuun lopussa väistyvän puheenjohtajan ajatukset

opiskelijakunnan tulevaisuudesta ovat avoimet. Paljon työtä on kuitenkin vielä edessä, eikä se ikinä oikeastaan lopu. Opiskelijakunta on kuitenkin jäänyt hieman varjoon monien lukiolaisten keskuudessa. Syyksi tähän puheenjohtaja esittää nimenomaisesti tiedostamattomuuden siitä, että kaikki lukiolaiset kuuluvat tasavertaisesti opiskelijakuntaan. Tämä vie opiskelijakunnan kauemmas opiskelijoista.

– Jokaisella on oikeus vaikuttaa, ei vain muutamalla hassulla hallituslaisella. Opiskelijakunnan kokoukset ovat kaikille avoimia, mutta toiset kokevat sinne tulemisen olevan vaikeaa. Näkyvämpi toiminta ja yhteisöllisyyden lisääminen luovat opiskelijakunnasta varmasti läheisemmän toimijan. Seuraavan hallituksen on hyvä jatkaa tästä ja nostaa vielä opiskelijakunnan imagoa lisää!

Alunperin kirjoittanut Joonas Valjus

Askelesta eteenpäin

Pakkaskelit ovat viimein saapuneet keskuuteemme ja ulkona hytistessä ja lumen alla piilottelevaan jäähän liukastellessa onkin vaikea kuvitella, että olemme joka hetki askeleen lähempänä kevättä. Valo hiipii Suomen ylle jo hieman aiemmin kuin viikko sitten ja sen piristävä vaikutus viipyy hieman pidempään ilonamme jokaisen päivän myötä. Uskokaa tai älkää, pian hyytävä kylmyys on voitettu ja saamme jälleen hyvästellä pakkasukon tämän talven osalta.

Keväällä on luvassa muitakin hyvästejä. Toukokuun lopulla Järvenpään lukiossa jälleen suuri joukko abiturientteja asettaa lakin päähänsä ja ottamaan askeleen kohti elämän seuraavaa etappia. Toiset meistä jatkavat työelämään, toiset opiskelujen pariin ja toiset ties minne au pair -vuodesta

nunnaluostariin. Järki on tietenkin hengessä mukana ja sivuilla on muun muassa luettavissa oppilaskunnan puheenjohtajan ja tämän kevään abiturientin Sara Niemelän ajatuksia menneestä vuodesta ja hänen kaudestaan puheenjohtajana ja tietenkin myös kaikki uuden oppilaskunnan hallituksen valinnasta.

Vuoteen 2014 on mahtunut paljon. Joka vuosi toistuvat perinteet vanhojen tansseista joulujuhlaan ovat rytmittäneet arkeamme yhdessä oppituntien ja koeviikkojen kanssa. Lukiossa on järjestetty vuoden aikana niin useita tapahtumia kuin ulkomaanprojektejakin ja marraskuun Kiinan-matkasta tuleekin nähtäville valokuvareportaasi. Sen lisäksi saamme vielä fiilistellä joulukuussa järjestetyn suvaitsevaisuusviikon konsertin upeita esityksiä videon muodossa. Järjen sivuilla tietenkin.

Jonkin vanhan täytyy astua syrjään elämässä, jotta tilalle voi tulla jotain uutta. Abien lukuloman alkaessa on minun kolmevuotinen ikuisuusprojektini Järjen parissa saatettu päätökseen. Tuosta matkasta voitte lukea enemmän haastattelun muodossa Järjestä. Muiden valmistuvien tavoin lähden viimein etsimään sitä "todellista elämää", joka lukion kiireiden keskellä on tuntunut ehtineen jo hukkaan. Ehkä sille olisi lukion ja lehtikurssin jälkeen viimein tilaa?

Tahtoisin nyt omasta puolestani kiittää ja toivottaa hyvää jatkoa ja suuresti voimia niille, jotka yhä tämänkin jakson jälkeen joutuvat lukion penkkejä kuluttamaan. Haluaisin myös muistuttaa teille asiasta, että antakaa kaikelle elämässä vastaantulevalle mahdollisuus – edes näin uuden vuoden myötä. Parhaat asiat elämässä tapahtuvat sattumalta ja vasta kiivettyään koko mäen ylös näkee maiseman kaikessa kauneudessaan. Ja etenkin itsensä.

Lopuksi, vaikka lehden pitkäaikaisin toimittaja siirtyykin lukion vesiltä suuremmalle merelle, voit jatkossakin lukea hauskoja, viihdyttäviä ja ajatuksia herättäviä juttuja

lukiolaisten elämästä, arjesta ja mieltä askarruttavista asioista. Järkikin sen sanoo.

Alunperin kirjoittanut Hanna Kuusisto